

Sygn. akt II CNP 76/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2017 r.

skargi I. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 sierpnia 2016 r.,

sygn. akt II Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości "C." Spółki z

ograniczoną odpowiedzialnością

w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S.

przeciwko I. S.

o zapłatę,

**1. odrzuca skargę,**

**2. nie obciąża I. S. kosztami postępowania przed Sądem  
Najwyższym.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 października 2015 r. Sąd Rejonowy w S. zasądził od I. S. na rzecz Syndyka masy upadłości C. sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w S. kwotę 21.878,28 zł z ustawowymi odsetkami od 23 stycznia 2014 r. i orzekł o kosztach procesu. Apelacja pozwanej od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 sierpnia 2016 r.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożyła pozwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (punkt 2 powołanego przepisu), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (pkt 6). Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, skarga niespełniająca przeto któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga pozwanej nie spełnia wymagania określonego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.

Uwzględnienie skargi przez stwierdzenie, że prawomocny wyrok jest niezgodny z prawem, ma charakter prejudykatu, stwarza bowiem możliwość dochodzenia od państwa, na podstawie art. 417<sup>1</sup> § 2 k.c., odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez wydanie tego wyroku. Art. 417<sup>1</sup> k.c., jako materialnoprawna podstawa powództwa o odszkodowanie, wymaga od podmiotu mającego w takim procesie status powoda, wykazania wszystkich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, z których istnienie szkody i związku przyczynowego pomiędzy tą szkodą a zdarzeniem sprawczym (jakim jest wydanie wyroku), powinno być wykazane już na etapie uzyskiwania prejudykatu. Tak więc w niniejszym postępowaniu uprawdopodobnienie wystąpienia szkody powinno dotyczyć szkody, która już istnieje, a nie szkody, która może dopiero powstać na skutek ewentualnego wykonania zobowiązania, w tym w wyniku przymusowego

zaspokojenia w drodze egzekucji. Wyrok zasądający od skarżącej oznaczoną kwotę stanowi o istnieniu długu, pasywa jednak stanowią szkodę tylko wówczas, gdy doszło do ich umorzenia w drodze wykonania zobowiązania. Jeżeli zaś pasywa, choćby wymagalne, nie zostały jeszcze zrealizowane, nie ma wystarczających podstaw do twierdzenia, że mamy do czynienia ze szkodą wymagającą naprawienia (art. 361 § 2 k.c.); dług, który nie zostanie zaspokojony, trudno uznać za szkodę podlegającą naprawieniu (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r. I CSK 86/07, nie publ. oraz m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2014 r. II CNP 18/14, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC z 2006 r., nr 7-8, poz.14; z dnia 18 listopada 2014 r., IV CNP 32/14, nie publ.; z dnia 10 grudnia 2010 r., III CNP 48/10, nie publ.)

Ponieważ z twierdzeń zawartych w skardze wynika, że wyrok zasądający od skarżącej wyżej wskazaną kwotę nie został wykonany, brak jest podstaw do twierdzenia, że przez wydanie wyroku doszło do wyrządzenia szkody w majątku pozwanej. Tym samym brak też podstaw do twierdzenia, że została spełniona przesłanka przewidziana w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Niespełnianie wymogu uprawdopodobnienia powstania szkody powoduje, że skarga jest niedopuszczalna, podlega zatem odrzuceniu (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.).

Z przedstawionych przyczyn, na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania ze skargi orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. (w związku z art. 424<sup>12</sup> i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.), mając na uwadze trudną sytuację życiową skarżącej.

jw